

Jaké vlastně doopravdy bylo to co už pominulo? Jak budeme vzpomínat na to co právě pomíjí? A vzpomene si za chvíli někdo vůbec na to za čím sa plahočíme až sa aj my pomineme úplně?

S Ostrožsků kapelů dechovů sme natočili dvě cédéčka. Je o deset a víc roků. Poslouchajíc je, snáz sa vzpomíná jaké to bylo, kolik u toho bylo srandy. Škoda kdyby to mělo úplně zapadnúť. Ocení sa to zvlášť po takovéj době kdy už hrajeme na jinačí úrovni nebo vůbec, když kapelník Drahoš omaródil, když po mladém Peťovi Smišovském umřel před dvěma dňama aj pan Skladatel Blahoslav.

Se sborem do žádného studia nepůjdem. Co by sme tam dělali? Proč ale vedle příležitostných záznamů z veřejných vystúpení nezaznamenat aj to dění skrytější. Ale o to důležitější i pravdivější. Dnes v době takových možností technických. Je proto třeba vyčlenit nejaký čas, trochu sa připravit a zbytečně nenarušovat když už sa na nečem domluvíme. Dohodnutý termín na státní svátek 28.října sme napsali do kalendára akcí na druhé pololetí. Volno, pátek, pěkné datum. Aj na hon. Tož

kvůli našim myslivcom sme záznamovou akci posunuli o deň dopředu. Na předcházejících zkůškách testoval Peťa Radoch techniku. Stahl si do PC jakýsi SW, zapojoval obecní aparaturu, experimentoval. Když před nás postavil počítač na legátku chytli sme křeč. Trochu. Místo pořádnéj intonace hledíme jak to na monitoru poskakuje až sa nekteří ani během zpěvu neudržali. „Zasěj červená“, ozvalo sa. Chceme sice zvukový záznam zkůšky, ale skuzme to na videokameru. Sů to chytré mašinky. Na zkůšku ve středu před dnem D došli situaci omrknůť kameramani dvě. Václav pilot Pavlas a Mirek profesor Pospíšil. Vyzkúšali sme jak to zní v přísálí, v sále aj na pódiu se zatahnutů oponů. To bylo nejlepší. Tož faň zitra naostro.

Chtěl sem, aby sa udělala atmosféra. Vzal sem dvě štyrcle chleba, v hradištkéj Vomě vykúpil vsecky maxioškvarky, u novoveského Vavřinca přibrál štyři litry posledního burčáku se dvěma litrama tramína. Doma v ledničece sem eště našel kastrólek drkotiny. Tož chtěla trochu dochutit, ale jak sem ju vyklopil na taléřek vypadala nádherně. Jak dortík. Minůlo sa vsecko aj s donesenů sborovů gořalků a nálada sa udělala taková, že jí ke konci nekteří začínali aj trochu podléhat.

Protože Václav pilot měl eště nejaké zaznamovací povinnosti obecní rozbalil dřív techniku Mirek. Začali sme písničkama jistějšíma, aj sme jich ze začátku zopakovali aby sa dalo vybrat která vyšla lepší. Na každém z pokusů bylo něco pěkného. Zkusil sa dat na kameru externí mikrofon, ale lepší, vyváženější byl zvuk bez něho. Byla chuť, zpívalo sa. Moc. Až to bylo nakonec poznat na hlasivkách, na únavě aj na pozornosti.

Za týdeň donesl a všeckým rozdal Petr Radoch záznam na CD. Je tam všecko. Vrznutí parkety, zakašláni, ale aj ne zrovna ideální intonace, glizanda... Druhý hlas je slyšet. Žádné studio, žádné vumělkování, ale takové jaké to je. Surové. Zároveň zpětná vazba a popravdě těch nedostatků sa najde dost. Teď jsou víc odhalené, motivace pro další posun. Nevím co doopravdy tak zarazilo chlapy na této zkůšce, ale v situacích kdy je jindy nemožu pro věčné řeči ztišit, tentokrát seděli jak těsně před usnutím. Ani osvědčený jedenapadesáti procentní životabudič nepomáhál. Tak sme tomuto rozpoložení přizpůsobili aj výběr písniček. Pomalejší, zadumanější až tklivé došli na řadu.

Další týdeň sa nás sešlo na Obecním osum nebo devět. Měň než jindy v poslední době, ale zpívat by sa dalo v pohodě. Došli sme aj vcelku na čas, ale jaksi sme sa rozseděli a ostali lapět v hospodě. Po dlůhěj době poprvní, co sa na pravidelněj zkůžce nezpívalo, enom pobesedovalo. To je také důležité pro udržování partije. A nekteří sme sa tomu věnovali fakt intenzivně. Až do půlnoci. Přesto sme sa nestihli domlúvit na termínu další zkůžky která zasěj koliduje se státním svátkem 17.listopadu. No nic píšu esemesky, prověřuju středu. Vypadá to nadějně. Odezva kladná, prognóza příznivá. Eště mně naháňá Jura kostelník. Chce po čase dojít. Potvrzení sem stihl napsat a odeslat až dvě hodiny před začátkem, když sem končil služební dohadování ve slovenském Hlohovci. Snáď to stihnu i když sem celý den nejedl. Na cestě zádrhel nebýl a eště sem doma našel kotel zelňačky. Tož nakonec faň. Když sem stihl doběhnůt tak akorát na čas, ptá sa mně Zdena Křivák: „Prosím ťa proč si už nenajdeš jinačí práci“? Baví mně to, myslím si. Pouze Pavel Šeďa Malůš na esemesku odepsál, že je zas v nemocnici. Na zkůžce chlapi říkali, že už má aj po zákroku. Má s tů svojů bolavů nohů veliké trápení.

Po krátším oddechovém období sme sa zas pustili do novéj aktivity. Při rozezpívání je potřeba připomínat měň frekventované písničky, ale potom sme sa už pustili do vánočních příprav. *Nad horama vyšla hvězda* vytiskl a rozdál Petr Radoch. Jura, podle originální nahrávky Ulrychovců, zkontroloval lesti sem sa nesekl při přepisování do not a s chutí do toho. Na první pokus to nebylo marné. Enom je potřeba za domácí úlohu řádně naštudovat pět slok textu. A znova byla cítit i slyšet dřívější verva. Pomohlo by, kdyby to Vojta doprovodil na cimbál, možu sa optat našeho Štěpána lesti by sa nepřidál s huslama... No a ve stejném duchu sme probrali aj přípravu Mikulášskéj besídky. Né enom rozdělení nezbytných úkolů, ale aj nové nápady s dárečkama, drkotinů, bio-iluzionem... A to je živá míza pro další činnost. Aktivita, nápady, konstruktivní přístup.

Václav V.Hájek 18.novembera dopoledne, Balnea Splendit Piešťany – vonku hmlisto